

Living the Lotus

5

2024

VOL. 224

Buddhism in Everyday Life

Rishso Kosei-kai
of Seattle

Living the Lotus Vol. 224 (May 2023)

Senior Editor: Keiichi Akagawa
Editor: Sachi Mikawa
Copy Editor: Ketsarin Handa

Living the Lotus is published monthly
By Rishso Kosei-kai International,
Fumon Media Center, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo 166-8537, Japan.
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

ริชโซโคเซไกคือองค์กรพุทธศาสนาระดับนานาชาติ ซึ่งรวมผู้คนมากมายที่มุ่งมั่นประยุกต์ใช้คำสอนในสัทธรรมปฎนทริกสูตร อันเป็นหนึ่งในพระสูตรที่สำคัญที่สุดของพระพุทธศาสนาในชีวิตประจำวันเพื่อก้าวไปสู่สันติภาพโลก ริชโซโคเซไกก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1938 โดยท่านประธานใหญ่ในอดีต นิวาโนะ (มีชีวิตในช่วงปี ค.ศ.1906 - 1999) และท่านรองประธานเมียวโกะ นางามูมะ (มีชีวิตในช่วงปี ค.ศ.1889 - 1957) และในปัจจุบันสมาชิกของริชโซโคเซไกมุ่งมั่นเผยแพร่ธรรมะให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านสันติภาพทั้งในประเทศญี่ปุ่นและต่างประเทศ โดยการประสานความร่วมมือกับผู้คนจากหลากหลายสาขาอาชีพทั่วโลกภายใต้การนำของท่านประธานนิชิโกะ นิวาโนะ หรือประธานท่านปัจจุบัน

ชื่อวารสารฉบับนี้คือ "Living the Lotus - Buddhism in Everyday Life" ชื่อนี้สื่อถึงความหวังของเราทุกคนผู้มุ่งมั่นปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวันในโลกที่ไม่สมบูรณ์แบบนี้ เพื่อเพิ่มพูนและสร้างคุณค่าแก่ชีวิตเรา เหมือนดอกบัวอันงดงามที่เบ่งบานในโคลนตม ซึ่งวารสารนี้มีจุดประสงค์ในการช่วยให้ผู้คนทั่วโลกได้น้อมนำเอาธรรมะของพระพุทธศาสนาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ง่ายขึ้น

ผู้สุภาพอ่อนโยน ย่อมมีจิตเป็นอิสระ

ท่านนิชิโกะ นิวาโนะ
ประธานริชโซโคเซไก

ปลดแอกจากว้าว

เมื่อถึงฤดูกาลนี้ในทุก ๆ ปี ข้าพเจ้ามักจะหวนรำลึกถึงอดีตเมื่อครั้งที่เคยช่วยเตรียมหวานไถ เช่น ไถพรวนดินหรือเตรียมดินสำหรับทำนาข้าว จำได้ว่าข้าพเจ้าเคยจูงวัวเดินไถนาตอนเป็นนักเรียนประถม ประมาณชั้นประถมห้าหรือหก หรือไม่ก็มัธยมหนึ่งหรือสอง แม้ว่าข้าพเจ้าจะรู้สึกกลัวตอนที่วัวตัวโตพ่นลมหายใจใส่ เสียงดังฟู ๆ แต่สำหรับพวกเราถือว่าวัวนั้นเป็นหนึ่งในสมาชิกสำคัญของครอบครัวที่ใช้ชีวิตอยู่ได้ชายคาเดียวกัน กลิ่นที่ลอยมาจากคอกม้ายังคงชัดเจนในความทรงจำ เมื่อครั้งที่ข้าพเจ้าเปิดประตู แล้วย่างเท้าเข้าไปในบ้านซึ่งมีแสงสลัวตอนที่ได้กลับไปเยี่ยมบ้านเกิดของท่านประธานใหญ่ครั้งแรกที่สุกานูมะ จังหวัดนิงาตะ

อนึ่ง ในสูตรตนิบาต ซึ่งเป็นพระสูตรที่รวบรวมพระพุทธรูปดำรัสของพระพุทธเจ้าศากยมุณีนั้น มีตอนหนึ่งกล่าวว่า “ความสุภาพอ่อนโยนคือการปลดแอกว้าว” สำหรับครอบครัวของเราซึ่งเคยดำเนินชีวิตประจำวันร่วมกับวัวและม้ามาก่อน ข้อความนี้ชวนให้รำลึกถึงความรู้สึกเห็นอกเห็นใจของเราที่มีต่อวัวและม้าที่เคยเลี้ยงไว้ที่เกิดขึ้นในระหว่างที่เราปฏิสัมพันธ์กับวัวและม้า ความรู้สึกที่เรามีต่อวัวของเราในตอนที่ปลดอุปกรณซึ่งเรียกว่าแอกที่เราสวมให้วัวตอนใช้ไถนาหลังเสร็จจากหวานไถนั้นเป็นความซาบซึ้งและความอาทรว่า “ขอบคุณที่วันนี้ตั้งใจทำงานให้เป็นอย่างดีอีกหนึ่งวัน” นี้เป็นประโยคสั้น ๆ ที่สื่อให้ทราบความหมายของคำว่า “สุภาพอ่อนโยน” ว่าเป็นลักษณะของความเอื้ออาทรและละมุนละม่อม และข้าพเจ้าคิดว่าในประโยคนี้ยังรวมพระปรารภของพระพุทธเจ้า ซึ่งพระองค์ประสงค์ให้ทุกคนเป็นผู้ที่มีความอาทรและละมุนละม่อมเหมือนอย่างหนุ่มชวานาที่มีความอาทรต่อวัวซึ่งเป็นหนึ่งในสมาชิกครอบครัวของตน

เมื่อปลดปล่อยตัวเองจากความยึดมั่น

หากเรามองคำว่า “ปลดแอก” จากอีกมุมหนึ่ง คำนี้กำลังสอนมนุษย์เราในเชิงสัญลักษณ์ถึงความสำคัญของการใช้ชีวิตและปลดปล่อยสิ่งที่ผูกมัดตัวเองเอาไว้

มนุษย์เรามักมีใจหมกมุ่นอยู่กับความคิดหรือยึดติดกับสิ่งต่างๆ ดังนั้น เราจึงไม่สามารถใช้ชีวิตอย่างอิสระโดยไม่ยึดติดกับสิ่งใดได้ เหมือนกับสัตว์หรือพืช ความยึดติดนั้นมักจะทำให้เกิดทุกข์ แต่ถึงแม้ว่าเราจะยังไม่บรรลุสภาวะที่เป็นอิสระโดยไม่ผูกมัดกับสิ่งใดได้ เหมือนกับพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ แต่ใครๆ ต่างก็หวังว่าอยากใช้ชีวิตทุกวันอย่างสงบ ผ่อนคลาย มีความกระวนกระวายใจน้อย และห่างไกลจากความยึดติดได้แม้จะไม่มากก็ตาม

พระอาจารย์ชิต บุญ พระภิกษุสมัยเอโดะ กล่าวว่า “การฝึกตนของพระพุทธเจ้าคือการไม่คิดกังวลสิ่งใด” “ดียิ่งนัก หากกระทำทุกสิ่งด้วยท่าทีที่ไม่กังวลใดๆ” และกล่าวกันว่าพระอาจารย์ให้ความสำคัญเสมอต่อการไม่ยึดติด ดังเรื่องเล่าต่อไปนี้

เศรษฐีชาวคนหนึ่ง เคารพนับถือพระอาจารย์อย่างมาก จึงได้สร้างอาศรมไว้ให้ท่านในหมู่บ้านของตน ต่อมาวันหนึ่ง เขาได้ทราบข่าวบุตรสาวของตนกำลังตั้งครรภ์ จึงคาดค้นหาคำตอบว่าฝ่ายชายเป็นใคร บุตรสาวโกหกบิดาว่า “เขาคือท่านโอโซ...” เศรษฐีชราโกรธมาก จึงรีบรุดไปยังอาศรมของพระอาจารย์ แล้วตำหนิท่านอย่างสาหัสเสียและขับไล่ท่านออกจากหมู่บ้าน ต่อมาไม่นานนัก ลูกสาวได้เปิดเผยความจริงกับบิดาว่า “กลัวที่จะถูกตำหนิ จึงคิดว่าคงจะดี ถ้าหากกล่าวอ้างชื่อของผู้ที่มีคนนับถือมากอย่างเช่นท่านโอโซ”

เศรษฐีชรารีบเร่งไปพบพระอาจารย์ และกราบขอโทษท่านทั้งหน้าตา มีบันทึกบอกไว้ว่า เวลานั้น “พระอาจารย์หัวเราะร่าและหาได้ตำหนิเตียนเศรษฐีชราไม่” หากจะหาผู้ใดที่มีจิตเมตตากรุณาต่อทุกคน สุภาพอ่อนโยน และไม่มีจิตยึดติดกับสิ่งใด ก็คงจะเป็นผู้ใดไปเสียไม่ได้ นอกจากพระอาจารย์ชิต บุญ ท่านนี้

อนึ่ง คำว่า “ชิต บุญ (至道無難)” เป็นคำหนึ่งในภาษาของนิกายเซ็น ซึ่งมีความหมายว่า “ไม่มีสิ่งใดยากบนเส้นทางที่จะนำไปสู่ความจริง” ขอเพียงแต่ไม่ยึดติดกับความคิดของตนเองว่าต้องเป็นแบบนั้น หรืออย่าได้เป็นแบบนี้ หรือยึดตามความชอบใจและไม่ชอบ นี่แหละคือแนวทางแห่งพระพุทธศาสนา

ท่านประธานใหญ่เคยกล่าวเกี่ยวกับความสุภาพอ่อนโยนเอาไว้ว่า “แรกๆ อาจเป็นแค่การยิ้มแย้ม แต่เป็นพิธีก็ไม่เป็นไร หากเราฝึกใจให้ความสำคัญกับความสุภาพอ่อนโยนสักหน่อย ความสุภาพนั้นจะค่อยๆ ซึมซับเข้าสู่ใจของเราเองอย่างเป็นธรรมชาติ” ฉะนั้น ข้าพเจ้าอยากให้เราทุกคน ยอมรับและเข้าใจสิ่งต่างๆ ด้วยรอยยิ้มเท่าที่เราจะสามารถทำได้ พร้อมกับตั้งจิตอธิษฐานขอให้เราเป็นผู้ที่มีอิสระและสุภาพอ่อนโยนได้เหมือนพระพุทธองค์

จาก “วารสารโคเซ” ฉบับพฤษภาคม 2024

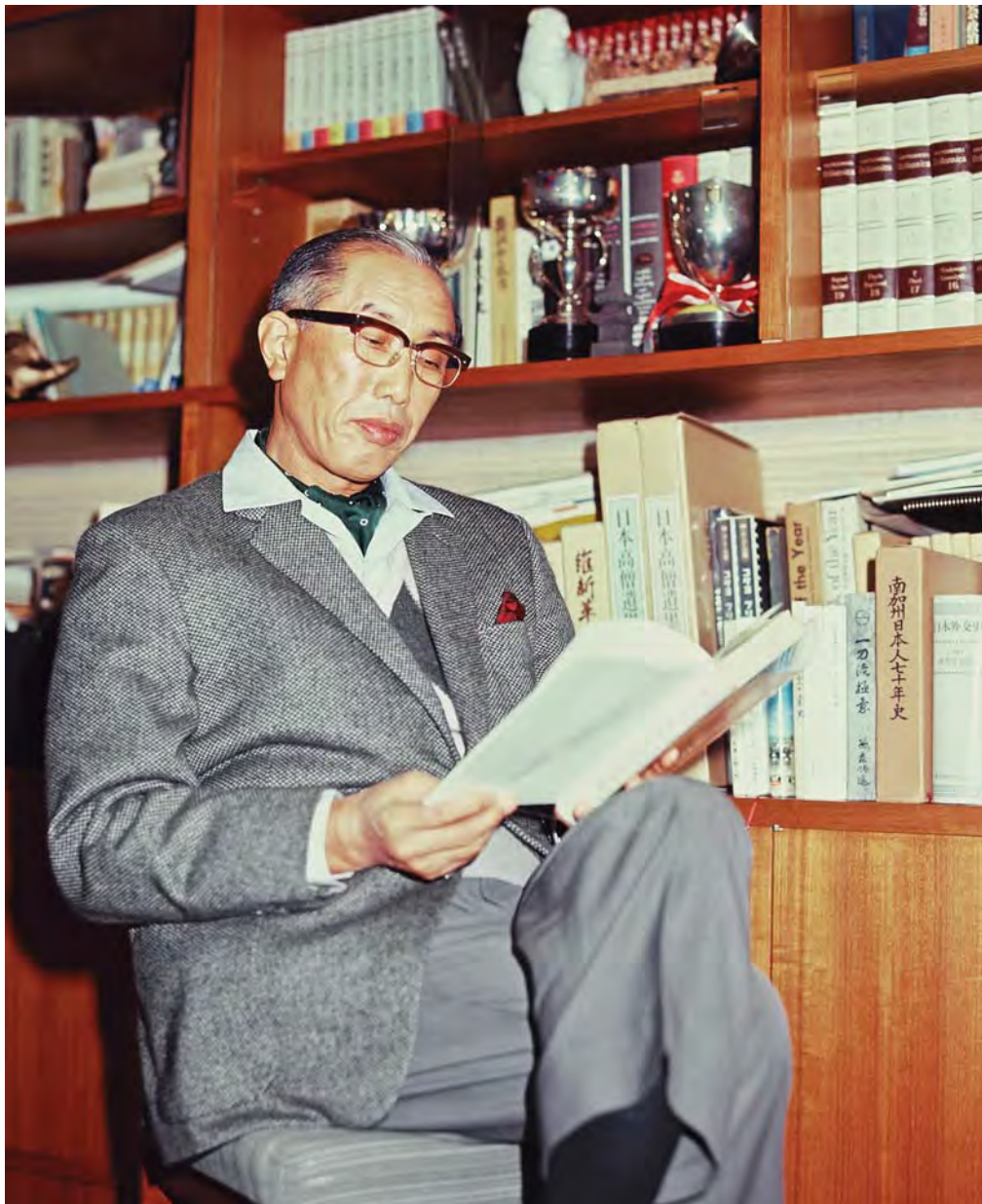

ผู้มีภารกิจ

บำเพ็ญตนเยี่ยงพระโพธิสัตว์ด้วยการนำพาผู้อื่นสู่หนทางแห่งพุทธะ

ท่านประธานใหญ่นิกเคียว นิวาโนะ
ประธานผู้ก่อตั้งองค์กรริชโซโคเซไก

แต่เดิม “ภารกิจ” หมายถึง หน้าที่ที่มนุษย์บนโลกนี้มีติดตัวมาด้วยทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ในสภาพแวดล้อมแบบไหนหรือมีอาชีพการงานเช่นไร สิ่งมีชีวิตทุกชนิด หรือแม้กระทั่งสิ่งไม่มีชีวิต เช่น อากาศ น้ำ และดิน ทุกสิ่งล้วนต่างมีหน้าที่ของตัวเอง

ยกตัวอย่างเช่น ไม้เต็งที่คนส่วนมากคิดว่ามีประโยชน์แค่ใช้เป็นเหยื่อในการตกปลา ความจริงแล้วไม่ใช่เช่นนั้นเลย ไม้เต็งนั้นจะกินดินที่อยู่ในรูข้างหน้าของมันไปเรื่อยๆ แล้วขับของเสียออกมาทางด้านหลัง มันจะคุ้ยดินอยู่เช่นนั้นตลอดเวลา อีกทั้ง รูน้ันยังช่วยให้ดินได้อากาศถ่ายเท และดินที่ไม้เต็งกลืนกินเข้าไปยังได้กลายเป็นปุ๋ยมีประโยชน์ช่วยบำรุงพืชได้อีกด้วย

นอกจากนี้ จุลินทรีย์ในดินซึ่งมีขนาดเล็กกว่าไม้เต็งก็ยังมีคามสำคัญมากไม่แพ้กัน ในดินประมาณหนึ่งซออนซามีจุลินทรีย์อยู่มากกว่าร้อยล้านตัว ซึ่งจุลินทรีย์เหล่านี้เกิดจากการย่อยสลายของซากพืชซากสัตว์หรือใบไม้ที่ร่วง และพวกมันต่างมีหน้าที่กลับคืนสู่ผืนดิน หากไม่มีหน้าที่เหล่านี้บนพื้นโลกก็จะถูกปกคลุมไปด้วยซากของพืชและสัตว์ที่ตายแล้ว ซึ่งจะทำให้เราไม่มีที่อยู่อาศัย

แม้แต่จุลินทรีย์ที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าก็ยังมีประโยชน์ต่อผู้อื่นอย่างมากมาย ยิ่งเราเกิดมาเป็นมนุษย์ หากเราไม่พยายาม “ทำหน้าที่” ของตัวเองเพื่อโลกและเพื่อผู้คน นั้นแสดงว่าเราก็ไม่ได้ดีไปกว่าแมลง

มนุษย์มีความพิเศษเหนือสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นอยู่ประการหนึ่ง สิ่งนั้นคือ ความสามารถในการทุ่มเททำบางสิ่งเพื่อผู้อื่นด้วยความมีสติ สิ่งมีชีวิตอื่นมักจะทำสิ่งต่างๆ เพื่อประโยชน์ของตัวเองโดยธรรมชาติ แต่มีเพียงมนุษย์เท่านั้นที่มีความสามารถในการทำสิ่งต่างๆ เพื่อผู้อื่นอย่างมีสติ มนุษย์เราไม่เพียงแต่สามารถทุ่มเททำหน้าที่ของตนได้โดยธรรมชาติ แต่ยังสามารถทำงานเพื่อประโยชน์ของผู้อื่นได้อย่างแข็งขันอีกด้วย

ยกตัวอย่างเช่น การทำงานอาสาสมัคร และงานอาสาสมัครที่สำคัญที่สุดนั้นก็คือนำพาผู้อื่นสู่หนทางแห่งพุทธะ หรือที่เราเรียกว่า “การบำเพ็ญตนเยี่ยงพระโพธิสัตว์” อันถือว่าเป็นกิจกรรมทรงคุณค่าที่สุด และนี่ก็นับว่าเป็นการทำหน้าที่อันสอดคล้องกับ “เหตุยิ่งใหญ่เหตุเดียว” ที่พระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นในโลกนี้ ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ในเบื้องต้น

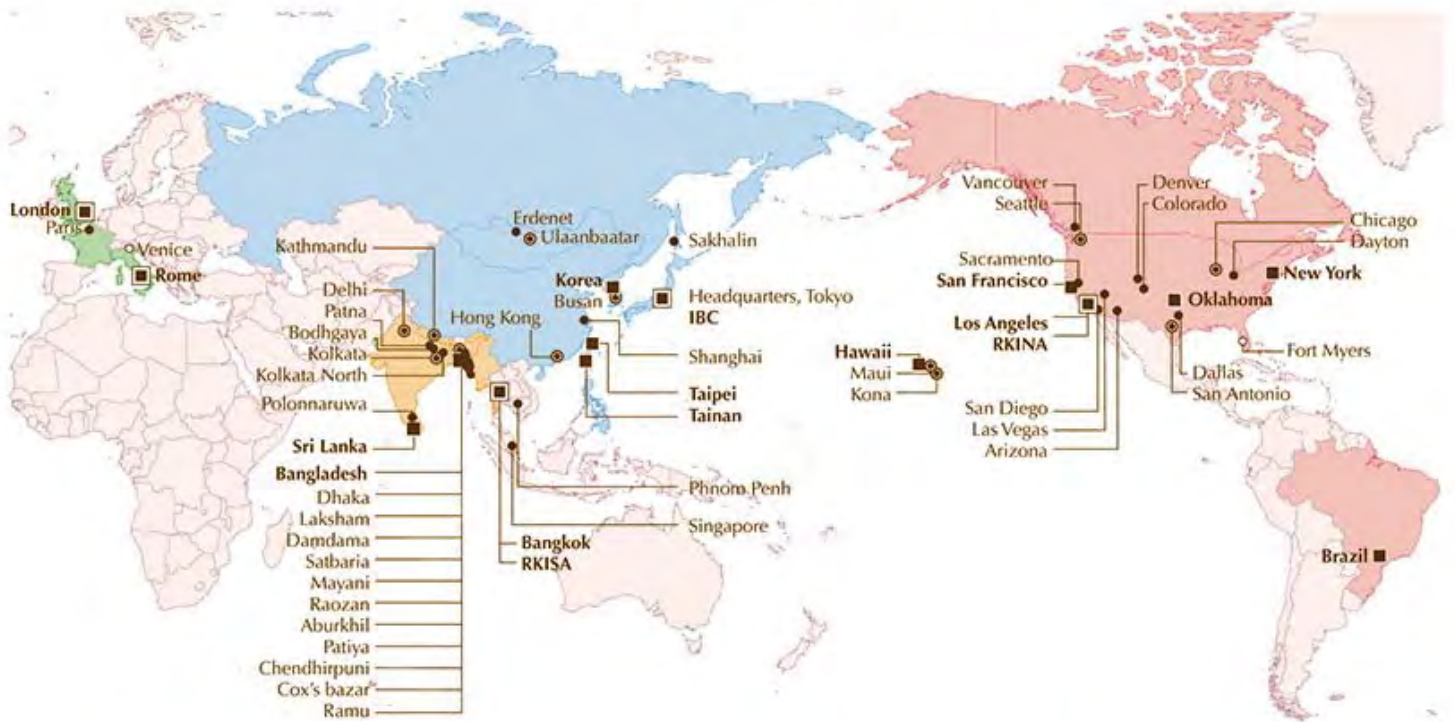

Rissho Kosei-kai International

Make Every Encounter Matter

A Global Buddhist Movement

Information about local Dharma centers

facebook

twitter

วารสาร Living the Lotus ยินดีรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากผู้อ่านทุกท่าน หากท่านมีคำชี้แนะ กรุณาติดต่อที่
 อีเมลด้านล่างนี้
 E-mail: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp